

Første Næstformand (K. M. Klausen): Der foreligger nu en tredje Paastand paa Overgang til Dagsordenen af følgende Indhold:

„Idet Folketinget beklager den af Indenrigsministeren ved Cirkulære af 13. Juli d. A. trufne Afgørelse angaaende de arbejdsløse — en Afgørelse, der ikke har taget tilbørligt Hensyn til de fra Arbejdsdirektoratet foreliggende faktiske Oplysninger, og som uden Anvendelse af omfattende Dispensationer vilkaarligt vil forskyde økonomiske Byrder fra Arbejdsløshedsfonden til Kommunerne —, og idet Folketinget opfordrer Ministeren til at underkaste Sagen en ny Prøvelse og raade Bod paa den Uret, som ved Cirkulæret øves mod mange Tusinde Borgere, der uden egen Skyld er ude i Arbejdsløshed, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Forhandlingen vil nu dreje sig om denne Paastand samt om de to foregaaende Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

Kayser: Skønt der nu foreligger tre Paastande paa Overgang til Dagsordenen, skal jeg ikke trætte det høje Ting med lange Udtalelser vedrørende disse. De to af dem har jo det fælles, at de misbilliger Indenrigsministerens Optræden og hans Forstaaelse af Loven om Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning, medens den tredje, den af det ærede Medlem Hr. Lillelund fremsatte, anbefaler at støtte den højtærede Ministers Opfattelse. Vi vil slutte os til den af Venstre foreslaaede Billigelse af Ministerens Opfattelse.

Da vi i December vedtog Loven om Arbejdsløshed og Arbejdsanvisning, var det netop vor Opfattelse, at der paa et vist Tidspunkt maatte komme en Situation som den, der nu er indtraadt. Vi havde ogsaa den Tro, at den Magt, som efter Loven var lagt i Indenrigsministerens Haand, laa i gode Hænder hos den nuværende Indenrigsminister. Det forekommer os i høj Grad sørgeligt og beklageligt, om der paa et Tidspunkt skulde være en hel Del, som hverken kunde faa Understøttelse eller kunde faa Arbejde trods stor Iver for at faa det. Vi har alligevel Tillid til, at der netop under den nuværende højtærede Indenrigsminister vil være den bedste Mulighed for, at en saadan Situation vil kunne forløbe paa bedst mulige Maade. Vi har set, hvilken Interesse den højtærede Minister har haft for, at der skulde udføres Nødarbejder; vi har ganske vist ikke set, at det er lykkedes i

noget stort Omfang at faa dem ført ud i Livet; men det skyldes maaske ikke Indenrigsministeren, men andre Forhold, og det vilde maaske netop være lykkedes, hvis der fra anden Side var ydet den tilstrækkelige Hjælp til, at saadanne Arbejder kunde blive udført. Vi ser, at Indenrigsministeren netop for Tiden er ivrig for at faa Boligsagen ført videre og faa yderligere Arbejder paabegyndt ad den Vej. Sagen er ganske vist ikke kommet ret vidt endnu, men vi har den Tillid til Indenrigsministeren, at det nok skal lykkes under hans Ledelse at faa dette Arbejde paabegyndt, naar alle øvrige Faktorer ogsaa vil støtte ham i de Anstrengelser, han udfolder i saa Henseende. Det er ud fra den Tillid, vi har til Indenrigsministeren paa disse Omraader, at vi anbefaler at stemme for den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Lillelund.

J. P. Nielsen: Den højtærede Indenrigsminister talte en hel Del om, at Forholdene i Finland, Sverige og Norge o. s. v. skulde være som et Slags Mønster og afgive Begrundelse for, at vi udmærket kunde gaa til at tage Understøttelsen fra de arbejdsløse. Jeg vil gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at i Henseende til Arbejdsløshedsforsikring er de danske Arbejdere langt forud for Arbejderne baade i Finland, Norge og Sverige, thi medens man derovre enten slet ikke har forsikret Arbejderne eller kun har gjort det i ganske ringe Udstrækning, hvad Ministeren selv nævnte angaaende de svenske Arbejdere, er Forholdet det herhjemme, at i normale Tider løser de danske Arbejdere selv Arbejdsløshedsspørgsmalets Problem. Det forundrer mig, dette Hyl, der er i Samfundet, naar der indtræder en Kriseperiode, og Samfundet skal træde hjælpende til, fordi Rammerne for Arbejdsløshedsforsikringen sprænges. I normale Tider er det de danske Arbejdere, som selv betaler deres Understøttelse, deres Forsikring, i hvert Tilfælde med $\frac{6}{11}$ af de Beløb, Understøttelsen udgør. Den højtærede Minister nævnte en hel Masse Summer, der var udgivet i Anledning af Arbejdsløsheden i Krisetiden, og kom til det Resultat, at Staten havde givet, jeg tror, det var saadant noget som 46 Mill. Kr. i sidste Finansaar, og Ministeren nævnte i samme Forbindelse, at Arbejderne til Krisefonden endnu kun havde bidraget 107 000 Kr. Her vil jeg